

POZIE SÄPTÄMÄRLÄ PENTRU POPOR

DIRECTOR: Pp. VASILE CHINDRIȘ

Redacția și Administrația

Cluj, Str. Chintăului Nr. 51

ABONAMENT: Pe un an Lei 100
Pe 6 luni " 50
Pe 3 luni " 30
In streinătate dublu. In America 2 dolari

INREGISTRATÄ LA
TRIBUNALUL CLUJ SUB
Nr. 65.

„El iarăș va veni...” (Faptele Apostolilor I,11)

După ce a înviat din morți, Domnul Isus s'a aratat adeseori ucenicilor Săi, a stat de vorbă cu ei, i-a sfătuit și le a adeverit, după Scripturi că trebuia să se împlinească toate cele scrise despre El „în Legea lui Moise, în Proorozi și în Psalmi.” și așa trebuia să pătimească Hristos și să învieze a treia zi dintre cei morți. Și să se propovăduiască tuturor neamurilor în Numele Lui, pocșința și ertarea păcatorilor, începând dela Ierusalim

„Voi sunteți martori ai acestor lucruri” — le spune El când, afară din cetate, undeva între Betania și Ierusalim, stă de vorbă cu ei — pentru ultima dată — despre lucrurile privitoare la împărăția lui Dumnezeu” (Fapt. Ap. 1. 3)

Dându-le ultimele sfaturi și învățături în vederea misiunii pentru care-i alesese și-i pregătise, „le a poruncit să nu se despărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo Făgăduința Tatălui „pe care”, le a zis El, „ați auzit o dela Mine. Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt”. (Faptele Ap. 1,4,5).

El L-au întrebat atunci: „Do-mne în vremea aceasta și de gând să așezi din nou împărăția lui Israel?”

El le-a răspuns: Nu este treaba voastră să știți vremurile sau sorocacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat subț a Sa stăpânire Ci voi veți primi o putere, când Se va pogorâ Duhul Sfânt peste voi și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, și până la marginile pământului.

măntului.

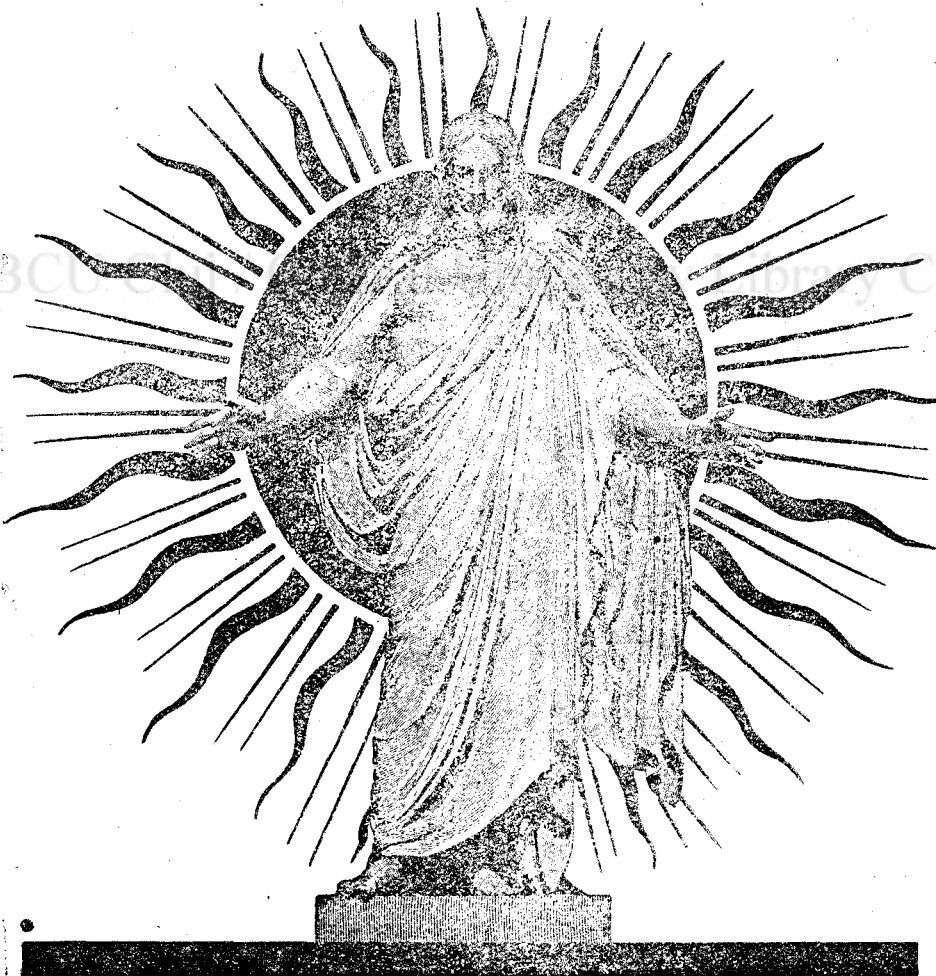
După ce a spus aceste lucruri pe când îi binecuvânta — iar ei se uitau la El, și se despărțir de el, înălțându-se la cer, și un

„Bărbați Ciliceni de ce stați și va uitați spre cer? Acest Isus, care s'a înălțat la cer din mijlocul vostru va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la

acost lucru Nădejdea revenirii Lui era păteu lor de toate zilele. Credința lor puternică îi lega de El cu o legătură vie și puternică, iar dragostea pe care o aveau față de El, îi făcea să dorască să-L vadă cât mai curând, ca să fie totdeauna cu Dânsul,

Se spune că între creștinii cei dintâi credința în întoarcerea grăbnică a Domnului era așa de puternică, încât ei priveau adeseori spre cer, așteptând să-L zărească ivindu-se pe norii cerului. El trăiau în așteptarea Lui. Inima și viața lor erau „ascunse cu Hristos în Dumnezeu”. (Coloseni 3, 3) El erau pe pământ, dar trăiau în cer. Cea mai arzătoare dorință ce-o aveau era să-L întâlnească pe Mântuitorul pentruca să fie cu El cât mai curând. De aceea căutau să-L fie plăcuți cum scrie și ap Pavel: „...Deaceia ne și silim să-i fim plăcuți, fie că rămânem acasă fie că sântem departe de casă” (II Corinteni 5,9) — și se pregăteau ca o mireasă pentru mirele ei. Ceeace scrie ucenicul pe care-l iubea Isus, era nădejdea tuturor creștinilor de atunci și de azi: Preaiubiților, acum sîntem copii ai lui Dumnezeu. Si ce vom fi nu s'a arătat încă. Dar știm că atunci când se va arăta El, vom fi ca El; pentrucă îi vom vedea așa cum este. (I Ioan 3, 1-3).

O, binecuvântată nădejde, prin tine avem putere să biruim orice piedeci și despărțindu-ne de lume și de smăgirile ei, să mergem înainte către premiul chemării cerești a lui Dumnezeu

nor L'a ascuns din ochii lor.

Pe când stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe când se suia El, iată că li s'au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb, și au zis:

cer. (Faptele Ap. 16-11).

Aceasta e prima făgăduință a revenirii Mântuitorului, făcută după înălțarea Sa la cer. Și ei și-au adus neîncetat aminte de

M'am pogorât

Simion Paraschiv

M'am pogorât — să ți dau lumină
Din cerul Meu cu multe stele,
Și să frământ pământu'n stropii
Ce curg din lacrimile Mele,

Când ți-am bătut la poarta vieții
In ploaia recilor prigoane,
Curgea isvorul cald al vieții,
Din peptul Meu străpuns de rane.

Mă apăsau pe frunte spinii
Ai suferințelor amare.
Ce-au slobozit în noaptea lumii

Cântarea stântă de estare.

— Atâta sinceră chemare
Era în glasul meu de jale!
C'am plâns cu inima rănită,
— Străin la poarta vieții tale.
Am încercat sărmame suflet,
Pătruns de-adâncă duiosie

Să spot viața M-a din mine,
S'o văr în viața ta pustie
Dar am rămas atunci cu ochii
Scălțați de-a lacrimilor tură.
Ș-am plâns când am văzut că lumea
Pe drumul ei stricat te fură
M'ai alungat cu biciul urii

DACA VREI...

Dacă vrei ca să trăiești?
Și viața s'o moștenești?
Lasă lumea și plăcerea
Nu-ți căta'n ea mângăierea

Domnu este mângăierea
Domnul este iertarea
Dacă vrei s'o dobândești
Păcatul să-l părăsești

Fiebre Curii

Din poarta rece-a vieții tale,
Ca să-mi aplec tuclita frunte
Pe spinii petrelor din cale
De-atuncea tremur pe Golgota
Lovit și jintut în cue
Tu urci strein și fără pace
Trudita vieții cărăruie
Veni-va ziua când simți-vei
Strobil-a inimii comoară
Și-atunci căta-vei spre Sireinul
Ce P'ai lăsat în frig afară
Veți căuta cu ochii 'n lacrimi
Perdetul zilelor senine...
...Zadarnic El va fi departe
Pribeag și isgonit de tine

S. P.

„Aflat-am lumina cea adevărată!..”

Cele două feluri de orbi: „ochi au dar nu văd” și orbii cei cu vedere — Câteva spicuiți în legătură cu evanghelia de Duminecă dela Ioan cap. 9

Cine a păcătuit?

În câteva rânduri am primit cerșetărea unor scrisori atât de mișcătoare trimise de o tânără și scumpă surioară din Familia Domnului. Ce suflet duios, ce inimă neprihănită, predată cu totul Domnului e revărsată în scrisul ei.

Dar tânăra surioară e lipsită de vederea trupească. E oarbă din naștere. Totuși, ce pline de pace și bucurie sunt scrisorile ei!

În taina aceia din care isvoresc acele rânduri e neasemănat de mai multă fericire, ca în inimile putrede a atâtor sături care „ochi au... dar nu văd”...

Și fericesc această ferbinte inimioară rugând pe Domnul să locuiască cu plinătatea bucuriei și păcii Lui până la capăt, în acest cuibușor atât de cald și de plăcut pentru El.

Văzându-o, cineva poate ar fi ispitit — ca oarecând ucenicii Domnului — să se întrebe: cine a păcătuit oare? ea sau părinții ei — ca ființa aceasta, atât de aproape de inima Domnului — să sufere o osândă atât de grea?

Răspunsul cel bun este însă cel de altădată: „N'a păcătuit nici ea și nici părinții ei, ci s'a născut așa ca să se arate în ea lucrările lui Dumnezeu”... (Ioan 9,3).

Ca să se arate lucrările lui Dumnezeu care „poate face din pietrii fii lui Avraam”...

Ca să se arate lucrările lui Dumnezeu care „își alege vasele cele slabe și lepădate, ca să facă de răs pe cele tari”...

Ca să se arate lucrările lui Dumnezeu care ridică mărturisitori ai Lui dintre cei orbi, fiindcă cei ce au ochi, aleargă numai după „foloasele lor și nu după foloasele lui Hristos, (Filipeni 2,21). Cei ce au ochii privesc cu ei numai în jos, la gunoaiele pământului; se uită cu ei numai după mită și după arginți.. Și cu atât mai mult, paharul mâniei lui Dumnezeu le va fi acestora mai amar..

„Du-te de te spală!..”

Suflete orb și orbit de păcate! Suflete care „în păcat te-ai zămislit și în fărădelege te-a născut mama ta” (Psalm 50,5). Suflete plin de gunoaiele fărădelegilor pe care le-ai săvârșit: — așa crezi să mergi în fața lui Dumnezeu? Nu știi că El va judeca orice păcat? Vrei să fii mântuit și curățit de păcatul tău?

„Du-te și te spală!”

— Prin Sângele Domnului Isus în sfânta cuminecare, după o sinceră pocăință.

Ingenunche cu lacrimi de căință în fața Mântuitorului și roagă-L să spele tot trecutul tău; să-ți curețe sufletul de toată învinovățirea păcatului. Primește-L pe El în inima ta, și pune gând și legământ de lepădare a oricărui rău dela tine, și de pășire până la sfârșitul tău, pe urmele Lui.

Și El, Mântuitorul nostru Bun și scump care s'a jertfit pentru cine care crede în El să nu piară ci să aibă viața veșnică (Ioan 3,16), va face din Sângele Lui Prețul răscumpărării tale.

Ține minte că cei ce vor fi la un loc cu „Mielul” — vor avea — vor trebui să aibă! — haină albă, suflet curat (Apocalips 7,9).

Iar aceasta numai singur Sângele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu o poate face (I Ioan 1,7).

Du-te și roagă-L cu credință și din toată inima. El te va curăți ca pe atâtea mii și milioane de păcătoși dinaintea ta. Și vei fi fericit și tu.

„Aici este mirarea”...

Intr'adevăr citind mai departe Istoria orbului din naștere după ce a

...Isus Mântuitorul a adus în lume și lumina vieții și „doctoria cu care să ne ungem ochii” ca să vedem această lumină (Apoc. 3,17). Toți câți L-au primit și îl primesc pe Domnul și doctoria adusă de El (Jertfa și darurile Crucii) se tămăduesc îndată de orbia cea sufletească și de toate boalele cele sufletești. Domnul a venit „să dea orbilor vedere (Luca 4,18). Milioane și milioane de „orbi” sau vindecați și se vindecă prin Evanghelia Lui.

Dar un lucru ciudat. Orbul cel din naștere a avut multe muștrări și năcazuri după tămăduirea lui. Evangheliile ne arată că oriunde sau deschis ochi sufletești și sau tămăduit boale sufletești și trupesti, acolo sau ridicat îndată împotriviri și muștrări. Așa a fost pe timpul Mântuitorului așa e și azi și așa va fi până la sfârșitul veacurilor..

fost vindecat de Mântuitorul — rămăi mirat de două lucruri: de credința și curajul orbului și de împietrirea și orbia Fariseilor.

„Aici este mirarea” — cum a putut să vorbească un sărman cerșetor cu atâta tărie și îndrăzneală în fața celor ce erau atunci mai marii lor, obișnuiți ca toată lumea „să le facă plecăciuni?..”

Cum un sărman cerșetor nevoiaș și ne-ajutorat, a știut să grăiască cu atâta limpezime și curaj Adevărul, așa eum nu l-ar fi putut grăi mai bine nici un învățat? În fața curajului cu care el a mărturisit despre Adevăr, Fariseii au rămas încurcați. N'au știut ce să-i mai răspundă decât cu ocară

care arăta vâd't rușinea înfrângerii: „Tu ești născut cu totul în păcat... și vrea să ne înveți pe noi..” Tu, un laic, fără nici o pregătire, un cerșetor prăpălit și prost — să ne înveți pe noi?..

Și l-au dat afară —

Și este mirare și aici cum Fariseii „mult onorați” „cucernici” și „preacinstiți” farisei, cari erau fala templului, propovăduitorii și păstrătorii datinilor strămoșești (ai poporului lui Israel!) au fost cei mai înlocați prigonitori și vrășmași nu numai ai Mântuitorului — ci și ai tuturor celor ce L-au urmat pe El. Chiar când aceștia au strigat nedumeriți: cu ce suntem noi vinovați că îl iubim pe Mântuitorul nostru? Cu ce am păcătuit și păcătuit noi că mergem după Cel ce ne-a deschis ochii să vedem?..

O, voi suflete care orbe ați fost, dar Mântuitorul v'a dat vederea cea cerească: — Nu vă mirați când veți păți la fel cu orbul din evanghelia aceasta. — Aici nu mai este mirarea: „Dacă pomului verde i-au făcut cum i-au făcut, cu cât mai mult îi va face astfel celui uscat!” Dar nu vă răbunați pe ei și nu-i invidiați: Este cu neputință să nu vină prilejurile de păcătuire — dar vai de aceia prin care vin (Luca 17,1).

„Dacă ați fi orbi”...

N'ați avea păcat — le-a spus Mântuitorul, acelor farisei.

Desigur, fiindcă atunci și-ar simți nevrednicia, și ar alerga la El să vindece. Dar ei zic: „Vedem!” — și deacea mândria și necredința lor nu cunoaște margini.

Dacă ați fi „păcătoși” — le va fi zis Mântuitorul! — ați avea parte de iertare [Matei 9,13], dar fiindcă voi ziceți: „...nu sântem ca ceilalți... păcătoși” [Luca 18,19] — deacea veți muri în păcatele voastre [Ioan 8,24].

Nenorocirea celor mai multe suflete este orbia în care zac! Credința nenorocită că dacă „n'au aprins casa nimănui” sau dacă „n'au omorât pe nimeni” — sunt cinstiți, sunt „de omenie” sunt oameni drepti. Ei nu știu că în fața lui Dumnezeu, păcatul — fie mare, fie mic! — este tot păcat; — și El nu-l poate suferi. Crezându-se nevinovați, nu simt lipsa iertării; crezându-se sănătoși, nu simt lipsa vindecării.

Un astfel de „creștin” îmi spunea răsând batjocoritor odată: „...că și în satul nostru toți tâlharii și destrăbatele sunt acuma pocăiți. Numai ei s'au aflat să se pocăiască și să-i vezi mereu la biserică și la adunările religioase.

— Da, i-am zis, fiindcă numai cei ce se simt bolnavi, se duc la doctor. Vai însă de sănătatea celor ce pe dinăuntru sunt plini de putre și păcat. Și tot se vor vedea odată cine sunt pe dinăuntru — oricât se silesc să treacă cu obraz curat în fața tuturor.

Iar căderea lor va fi ca a pomului falnic și verde pe dinafară — dar scoduros și plin de putregaiu pe dinăuntru.

Facă Domnul ca în noi să nu fie așa.

Traian Dorș

RUGĂ

O! Doamne Preaînalt ce'n ceruri locuești
Și din acele locuri spre pământ privești,
Și vezi cum mii de oameni își dau sufletul lor
Scâlțați în lac de sânge și'n focul gloanțelor.

Tu! care toate-aceste le vezi din cerul sfânt
Varsă-ți îndurarea spre acest pământ,
Și fă ca să-ncețe pentru totdeauna
Varsarea de sânge ce-acum ține ntruna

Fă să înțeleagă creatura Ta
C'a greșit rău calea pe care mergea.
Arată-i Doamne calea pe care s'o urmeze
Și fă ca dezbinarea din lume să-ncezeze

O! Doamne Preaînalt ce'n ceruri locuești:
Ascu't-această rugă a celor pământești
Și ne dă Pace pe pământ Pace și bunăvoire
Și ne-adună pe noi toți sub a Ta Sânt'ocrotire.

Coruțiu Viorel Maieru

Intoarce-te la Domnul

O suflete ce ră-ăcești
Instrăinat de Dumnezeu
Până când ai să trăiești
Prins în lanțul celui rău.?

Nu vezi cum te amăgești
Să faci rele și păcate?
Cari mereu te tot târăște
Să te ducă pă'n la moarte

Cum îți vine ție oare
Să porți nume de creștin
Când în lumea trecătoare
N'ai făcut nimica bun.?

Acum e timpul ca să vii
La Domnul cel din cer
La Dânsul afla-vei bucurii
Și vei trăi cu El.

Preda Constantin.

DATORIA CEA MARE

Nu este azi o poruncă mai mare pentru fiecare român decât îndeplinirea datoriei către Patrie. Toate

gândurile, toată simțirea, întreaga noastră voință trebuie să privească azi numai îndeplinirea acestei datorii.

Ea se poate cuprinde în următoarea poruncă: toate puterile noastre trebuie să le folosim pentru întărirea și apărarea moșiei lăsate nouă de înaintașii noștri.

Trăim vremuri în care nime nu se mai poate mântui pe sine singur și averea lui, dacă nu se mântue și nu rămâne întreagă averea comună, care este patria noastră românească. Stăm cu toții — neamul întreg — pe o singură punte: și ne ține pe toți, ori dacă se rupe cădem cu toții în prăpastie.

De aceea suntem datori și în fața lui Dumnezeu și în fața neamului să întărim cu toții cu toate puterile noastre, aceasta punte. Prin lucrul nostru de fiecare zi, la locul unde suntem puși; prin hărnicie și trezvie prin încordarea tuturor puterilor noastre; prin suportarea fără murmur zadarnic a tuturor greutăților, prin ascultarea poruncilor; prin ținerea ordinii și a disciplinei, prin respingerea orică-

rui îndemn rău, ori dela cine ar veni, prin neluarea în seamă a svonurilor și veștilor rele ce le răspândesc oameni slabi de inger, ori chiar spioni și dușmani ai patriei.

Pilda cea mare pentru împlinirea datoriei în zilele de azi ne-o dă însuși M. Sa Regele Carol II. Care din zori și până în noapte nu-și lasă o clipă de răgaz, ci lucrează pentru buna cârmuire a țării și pentru întărirea ei. Și care, chiar în aceste zile, când țara voia să prăznuiască zece ani de binecuvântată domnie a Lui, a poruncit să nu se facă nici o serbare, ci dacă cineva vrea să-i facă o bucurie, să muncească din răspuțeri pentru întărirea țării.

Dacă orice om e obligat în zilele de azi la împlinirea întreagă a datoriei, creștinul bun o va face mai ușor decât cel rău, pentru că se știe că aceasta e și porunca lui Dumnezeu, care ne-a dat o patrie, o țară a noastră, pe care trebuie să o apărăm.

Să nu se ia nime după veninoasele și pustiitoarele vorbe și îndemnuri ale dușmanilor ce se amestecă printre noi și spun că popoarele pot trăi bine și încă mai fericite, și dacă nu mai au o patrie, o țară a lor. Noi știm cu toți ce însemnează a trăi în țară și sub poruncă străină, ce însemnează a fi lipsiți de libertatea națională.

Iar cei ce seamănă neghină printre noi sunt sau oameni cari n'au avut nici odată o țară a lor, sau vor să ne vadă din nou robiți altei țări.

Și înaintea lui Dumnezeu patria și drepturile popoarelor la libertate sunt lucruri sfinte. Creștinul adevărat le va apăra ca pe orice adevăr din Evanghelie.

I. Agârbiceanu

SFANTA LITURGHIE -- DARUL LUI DUMNEZEU

Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru, în nemărginita Sa bunătate și iubire față de noi, nu S'a mulțumit numai cu faptul că a părăsit cerul, ne-a învățat Cuvântul Adevărului și ne-a răscumpărat prin Jertfa Sa de pe Cruce. Nu! Ci a lăsat sfinților Săi Apostoli și urmașilor lor, Episcopilor și Preoților ca întru „pomenirea Lui” să aducă până la sfârșitul veacurilor Jertfa cea fără de vârsare de sânge în care El se jertfește din nou pe masa altarelor noastre.

La Cina cea de Taină după ce rostise cuvintele: „Lu ați mâncați acesta este trupul meu” și „Beți dintru acesta toți, căci acesta este sângele meu...” (Mat. 24, 28) prin cari cuvintele prefăcuse pâinea și vinul în Trupul și Sângele Său preasfânt; poruncise sf. Apostoli ca cea ce a făcut El atunci și Ei să o facă „întru amintirea Lui”. (Luca XXII, 19). Iată că daru-este putere Apostolilor și urmașilor lor, ca să reînviască „înfricoșatul mister” al Sfintei Liturghii—Pentru ca El, Domnul cerului și al pământului mereu să se jertfească și să se ofere Tatălui ceresc pentru noi oamenii — prin mâinile Preotului

Dar înțelegem noi acest Dar dumnezeesc — prin care El avem pe Isus întreg și viu sub forma umilită a pâinii și vinului, în sf. Cuminecătură?! Știm ce se petrece la sf. Liturghie pe masa altarului? Ne dăm seama că Acelaș Hristos care S'a suit pe Cruce și și-a vârsat Sângele până la ultimul picur — Acelaș se jertfește și la sf. Liturghie în mod necrunțat, tainic — fără de vârsare de sânge? Dacă ne gândim la aceste lucruri atunci de ce atâta nepăsare față de sf. Liturghie? Dece atât de ușor o întrelăsăm chiar și în Dumineci și Sărbători — în a o asculta? Dece avem o ținută așa de rece, de nepăsătoare, chiar scandaloasă

din partea multora în timpul sf. Liturghii — Dece îl caută așa de rar și indiferenți pe Isus Hristos Domnul care se pogorâră la noi la sf. Liturghie pentru a ni se dăruie de hrană sufletelor noastre — și a rămânea cu noi în toate zilele vieții noastre în sf. Chivoturi de pe altar?

De-am ști Darul lui Dumnezeu care-l cuprins în sf. Liturghie—am muri—cum zice sf. Ioan Vianney. Și tot acest sfânt Paroch grăește: „Puneți împreună toate faptele bune și nu vor ajunge niciodată în vrednicie sf. Liturghie — căci e opera lui Dumnezeu — Chiar mucenicia e o nimica toată în alăturarea cu sf. Liturghie — căci e mărginită jertfa până când la sf. Liturghie jertfa e nesfârșită, e dumnezească”!! Iar sf. Francisc de Sales zice: Sfânta Liturghie e soarele practicelor de pietate, centrul religiei creștine, inima evlaviei, sufletul pietății, misterul negrăit care cuprinde abisul Inimii dumnezeiești și prin care Dumnezeu dăndu-ni-se nouă într'adevăr, ne împarte cu mărinimie darurile sale”.

Și câte alte citate nu se pot aduce în favorul sf. Liturghii. Dar las ca acei cari vreau să cunoască mai bine, ce valoare și foloase nemărginite are sf. Liturghie — să citească cartea: Sf. Liturghie Cochem-Gârleanu pentru ca apoi să asculte sau să servească acest „Infiorat mister” cu cea mai mare curăție a inimii și cu cea mai mare evlavie cum o cere Conciliul Tridentin Ier. 22.

Cartea Păr. Gârleanu ce se poate recunoaște îndeajuns mai ales în aceste timpuri de „infiorată incleștare” a puterilor iadului cu ale lui Isus Biruitorul Împărat al veacurilor când avem atâta nevoie de Sfânta Liturghie.

Preot VALENTIN TĂMAȘ

Un apei și o rugăminte

către cetitorii și abonații noștri

Am trimis foaia aceasta tuturor celor ce ne-au cerut-o, fie că au plătit abonamentul înainte, fie ca au promis că vor plăti mai târziu. Am avut încredere. Credeam că toți se vor ținea de cuvântul dat. Dar nu toți s'au ținut de cuvânt. O mulțime de abonați și cititori, nu ne-au plătit încă foaia, deși jumătatea anului este aici.

Noi nu avem subvenții dela nimeni. (Piedeci și greutăți sunt în schimb multe). Foaia trăiește din abonamente. De aceea rugăm pe toți să înțeleagă greutatea ce avem și să ne trimită abonamentul. Credem că nime nu dorește ca să încetăm mersul foilor și să rărim trimiterea ei.

Rugăm pe toți să ne înțeleagă.

Administrația

Stăpânul tuturor

Se istorisește de viconte'e Turenne că într-o zi de sărbătoare mergând la biserică stătea și se ruga cu multă evlavie

În rugăciune era așa de adâncit că nu lua seama la cei din jurul său. Sosește vremea de-a se împărtași cu S. Cuminecătură. Toți se îmbulzesc, iar într'acela era și un servitor al vicontului. Ii trecuse înainte, dar cineva îl face atent că stăpânul e aici și se cuvine să-l lase să se apropie mai înainte de Sf. Taină. Servitorul se dă îndărăt

și-și lasă stăpânul înainte.

Turenne absolut în rugăciune nu observă că i-a făcut loc. Servitorul se pleacă și-i șoptește: Stăpâne, poftiți. Turenne ridicând ochii își vede servitorul și în ton bând îi zice: Prietene, stăpânul a rămas afară la poartă. Aici e numai un singur stăpân pentru toți. Poftim, treci înainte! În fața lui Dumnezeu Turenne a uitat toate distincțiile, toate titlurile, aici este egalitate desăvârșită.

N. Balan

Războiul continuă cu înverșunare pe frontul de Vest

A fost ocupată aproape întreaga Belgia și Nordul Franței—Anglia în mare primejdie — Italia hotărâtă să intre în război — America în așteptare

Luptele au urmat fără încetare pe întreg frontul apusean rezultatul fiind deocamdată în folosul germanilor cari au înalțat mereu, ocupând oraș după oraș și distrugând totul în calea lor, cu carele de luptă și avioanele lor. După lupte crâncene și pierderi grozave, au reușit astfel să ocupe aproape toată Belgia, precum și Franța nordică până la Canalul Mănecii.

Anglia în primejdie

Ocupând porturile dela Canalul Mănecii, din fața Angliei, armata germană se afla acum doar la 90 Km. de Anglia. De aci, avioanele au și început să atace Anglia. Zi de zi se dau acum atacuri pe pământul Angliei de către avioanele militare germane.

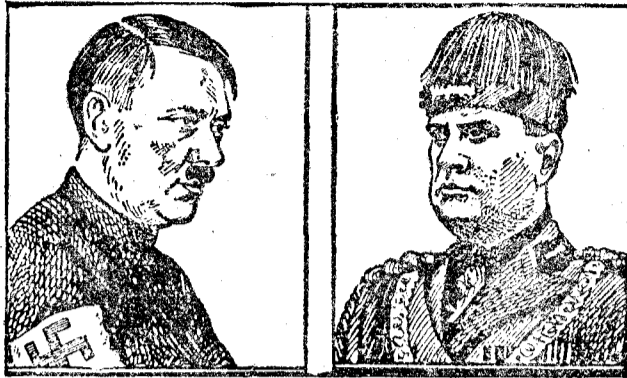
Măsurile aspre în toată Anglia

Față de marea primejdie ce o amenință, Anglia a luat cele mai aspre măsuri ce-au putut fi luate vreodată în țara aceasta.

Astfel printr-o lege făcută de ministrul Afacerilor Statul are dreptul să rechiziționeze munca și bunurile oricărei persoane. Oricine poate fi obligat să lucreze orice și oriunde cu salariul fixat de guvern.

Zilele trecute, a fost hotărâtă recrutarea generală. În felul acesta toți cetățenii în stare să poarte armele vor fi trimiși la nevoie pe front, oriunde va fi lipsă.

Toate fabricile și întreprinderile care lucrează pentru aprovizionare, lucrează câte 7 zile pe săptămână, câte 12 ore pe zi.

Greșelile din Franța

Primministrul Franței d. Reynaud, a vorbit înaintea Senatului ca și la Radio, spunând că conducerea armatei franceze a făcut mari greșeli, mai ales pe frontul belgian, dându-se astfel puțin în inamicului să facă chiar mai mult decât a gândit, în câte va zile.

De aceea, toți cei cari se vor fi dovedit că au greșit vor fi pedepsiți.

Schimbări în conducerea armatelor franceze

Conducătorii dela început ai armatei au fost înlăturați. Mareșalul Petain a fost numit vicepreședinte al Consiliului de miniștri iar gen. Weygard comandant suprem al armatei franceze; aproape 20 alți generali au fost înlăturați și înlocuiți cu alții.

După ce a vizitat frontul de luptă, gen. Weygard a spus: „Sunt plin de încredere, căcă fiecare își va face datoria cu o energie sălbatecă”.

Italia intră în război

De când au început luptele pe

frontul de Vest, Italia s-a ca pe spini. Manifestările războinice n'au încetat o clipă. Acum și-au spus și conducătorii cuvântul. La Milano, contele Ciano, ministrul de externe a spus într-o vorbire: „Italia vrea să-și spună și ea cuvântul în mergea evenimentelor vieții europene... Când se va hotărâ ne va veni cuvântul de ordine din partea Duceului.”

Locul Italiei alături de Germania

În cuvântarea rostită la Florența cu ocazia inaugurării „Casei Voluntarilor” ministrul de stat Roberto Farinacci a spus că trebuie adus la cunoștința lumii întregi că Italia s'ardătorește victoria germanilor și că locul Italiei este „alături de eroica germanie a dui Hitler care luptă contra inamicului comun.”

D. Hitler și Mussolini vor decide

Un ziar elvețian, scrie că doi oameni vor decide dacă Italia intră

sau nu în război: Ducele și Fuhrerul. Când va socoti de trebuință d. Hitler va cere, și d. Mussolini va declara război Angliei și Franței. Aceasta nu s'ar întâmpla înainte de 15 Iunie, scrie ziarul (Telca Press).

Ce fac St. Unite

În America, păreri sunt împărțite. Președintele Roosevelt și întreg guvernul sunt pentru o cât mai mare apropiere a Americii de aliați și chiar pentru a se declara război Germaniei. Când „aviația germană mitraliază femeile, copiii și bătrânii cari se refugiază”, Statele Unite își vor da seama de urmările acestui fel de luptă — a declarat d. Roosevelt.

Unii americani — între cari vestitul sburător Lindberg sunt cu totul contra unui amestec al St. Unite în război. 5000 de savanți și învățați americani au votat o hotărâre prin care deasemenea spun că St. Unite să nu se mestece în război.

Se vor vedea până la urmă ce vor face.

După meșul războiului, se pare însă că el nu se va opri la cât se vede acum.

La închiderea gazetei s'a primit știrea că armata belgiană, la ordinul regelui Leopold, s'a predat.

Sabia lui Constantin Brâncoveanu domnului Țării Românești, care a fost ucis de către Turci din cauza, că n'a voit să lapede de legea creștinească, se afla până acum la un muzeu din Paris. guvernul francez a dăruit această sabie guvernului român

Pilda regala o lecție pentru mulți și pentru toți

M. Sa Regele a înștiințat guvernul, că dorește — din pricina împrejurărilor grele — să nu fie sărbătorit la 8 Iunie

Anul acesta M. Sa Regele Carol II împlinim 10 ani de rodnică domnie. Din acest prilej guvernul și țara aveau să sărbătorească așa cum se cuvine acest

Aflând de interția guvernului M. Sa a trimis d-lui primministru o scrisoare în care mulțumește pentru această faptă frumoasă ce ei au a o îndeplini.

Consider însă — scrie M. Sa — că împrejurările actuale cât și grijile de fiecare clipă ce trebuie să fie încordate atenția tuturor, nu sunt prielnice pentru manifestațiuni de felul ce doriți a-Mi face și care pe

de altă parte pricinuesc și mari cheltuieli.

Acei cari doresc în aceste împrejurări să Mă sărbătorească nu o pot face mai plăcut pentru mine, decât punându-și toată munca cu râvnă și patriotism pentru întărirea României.

Se vede în această scrisoare grija M. Sale Regelui față de necazurile țării, pe cari le pune mai presus decât sine.

Pilda regală ar trebui să fie înțeleasă și urmată de toți.

Cine are urechi să audă și inimă să

lungate de suferințe și luptă. Vă întrebați care este politica noastră? Vă răspund: A face războiul. Războiul pe uscat, pe mare și în aer... La rândulsău, într'un ordin de zi generalul Gamelin (francez) spune soldaților: „Dacă nu puteți înainta, muriți pe poziție. Invingem sau murim.”

Iar Germania pe de altă parte, aruncă în foc milioane de oameni, mii de avioane și tankuri pentru a distruge și cuceri totul în cale. Ținta ei este să sdrobească Anglia.

Moartea își culege roadele. Biruința este deocamdată a morții, căreia oamenii îi dau totul.

Zi de „rugăciune națională” în Anglia

La serviciu religios ce s'a oficiat la Catedrala Westminster din Londra au luat parte și Suveranii Angliei și regina Wilhelmina a Olandei precum d. Churchill președintele consiliului de miniștri și alți membri ai guvernului.

Ziua de Duminică a fost considerată

în întreaga Anglie ca zi de „rugăciune națională”. Aceasta hotărâre a fost luată în urma dorinței regelui Angliei, care a cerut că aceasta zi să fie dedicată rugăciunilor „Pentru națiune, Imperiu, precum și pentru aliații lor și cauza lor comună”.

Oferta morții

Fără îndoială, războiul care a început este cel mai mare prăpăd care-a putut fi vreodată pe acest pământ. O înțeleștare de vrăjmășie, cum n'a mai fost vreodată o deslănțuire de ură cum nu s'a mai pomenit, face ca valuri de sânge să înceacă câmpuri întregi.

Și. se spune, acesta e doar începutul.

Săptămânele trecute, când noul

primministru al Angliei s'a prezentat pentru primadată înaintea Camerii Comunelor.

Arătând situația în care se află Anglia „începutul uneia din cele mai mari bătălii a istoriei”, d. Ghurchill, a spus: „Nu am nimic de oferit decât sânge, muncă, lacrimi și sudoare. Nu avem în fața noastră decât încercări din cele mai grele. Avem de înfruntat luni inde-

AVIZ

Deoarece tipărim din nou foarte adresele, rugăm foarte stăruitor pe cititori noștri, a căror adresă a mers greșit până acum să re comunice adresa exactă pentruca să nu o mai tipărim greșit. De asemenea nu uitați adresa completă adică: Numele — Comuna — p. u. și județul, deoarece câte o comună cu același nume se află în câte 3 sau 4 județe. Când trimiteți bani sau scrisoare scrieți și numărul de pe adresa sub care vă merge foaia. Cei cari nu ne vor comunica adresele greșite pentru corectare, sau trimiterea de bani ori scrisori fără numărul sub care e abonat — noi nu vom fi răspunzători pentru nerezolvarea la timp sau cu întârziere și nu vom lua în considerare nici rec'amațiile numai cele provenite dintr'o întârziere a rezolvării din partea noastră deoarece este numai un om la ad-ție.